

TYCHONIS BRAHE
CALCVLV S,
PLANETARVM CVRSVS,
ET
ALTITVDINES

Ob oculos ponens.

CORPORUM COELESTIUM Ordinem & Dispositionem diversis Hypothesibus Planisphaericæ & Scenographice depictam, & descriptam Altitudines & Distantias sequuntur. Planetarum cumprimis, quas præfens Typus oculis conspiciendas subijcit. Ex Calculo Tychonico cum anno 1651. edidit Johannes Mejerus Hufum. Cimb. Mathematicus insignis, & Friderico III. Danicæ Regi, ac Friderico IV. Heredi Norwegicæ dedicavit, quem ob elegantiam, & artificii præstantiam cæteris adungere operæ pretium duximus. Calculum Distantiarum & Altitudinum quod attinet diversimode à diversis proponitur. Nec mirum, cum Hypothesion, & Systematum constructionibus Astronomi in diversas abeant sententias, ac proinde omnino necessarium sit, ut Calculus Corporum Coelestium dispositionem, & digestionem præsuppositam sequatur. Hæc ipsa enim ob suam incertitudinem in controversiam abducta, & hætenus nondum certo & indubitato pronunciaro definita facit, ut Calculus ex ipsa originem suam ducens etiam pro certo & indubitato haberi nequeat. Occasio autem huius dissensus inter Astronomos, ut hætenus sæpè à nobis dictum est, proficiscitur ab Oculo & instrumentis, inter quos mensores, & rem dimetiendo inquirendam nulla est certè proportio, & nulla penitus convenientia. Ac cum ipsa Terra ingentis magnitudinis molem comprehendens, si cum cæteris totius Universi Corporibus comparatur, nihil minus pro minimo puncto haberi & censeri ab Astronomis soleat, quo loco habenda oculum & instrumenta, sine quibus in hac dimensione nihil effectui dari potest, putabimus? Pater hinc, quantum illud sit, quod adhuc nescimus miseri nos Mortales, qui exigua, & superficialia alicuius cognitionis gloriola nos tam magnifice efficere audemus, omnino non perpendentes, quam nobis domi sit curta stipellæ. Lucem Divinam, totius Universitatis speculum lucidissimum, amisimus: Cimmeriis tenebris immerisa ratio nostra nihil videt: Externi sensus non nisi externa percipiunt, & in his percipiendis haud multo meliorem conditionem, quam cætera animalia, utuntur: Imò nisi unicuique illud nobis restaret, quod per Christum recuperatam lucem & salutem pristinam nobis recipere liceat, profecto longè infra brutorum animantium conditionem futuri essemus. Aureum illud *πῶς ἴδωμεν*, ad nostri ipsorum cognitionem, & pervestigationem serio nos existimulans, supinâ negligentia susque deque habentes, & nos ipsos dimetiri nescientes, cœlum totum quantum, pervestigare, & rationis nostræ cœcæ decemipedis ineptissimis permetiri molimur, nihilo tamen sapientiores, & prudentiores, aut certiores nostris inanibus conatibus redditi, quam illi, qui maximo conatu maximas nugas agentes, in tenebris lucem, & in nocte diem querere conantur. Ignorantiæ nostræ exemplum propono notissimum: Seminis Humani ex masculino, & feminino spermate mixti, ac in utero feminino concepti chaos ad mirandum, hominem producit omnibus suis membris absolutum, & per annorum seriem destinatum, ab infantia sua usque ad finem præfixum, sive brevior, sive prolixior curriculum decurrentem. Hoc fieri quotidie experimur, videmus, & novimus: quo pacto autem fiat, planè ignoramus. Dicat jam aliquis, quo pacto ex tam uniformi, humido & aquoso liquore, tam exigua paucitate uterum ingressio, tot tam diversæ naturæ & formæ membra, & partes adeo diversæ, & discrepantes prodeant. Acumine mentis tuæ perspicacissimo perquire, & intima Naturæ penetralia rimare, ut rationem reddere queas, quomodo ex Materia tam uniformi & similari, fabrica tam admirandi corporis, tot dissimilariis partibus constantis existeret poterit. Dic quæso, quâ proportionem cuncta sunt disposita? Ob quam causam tali ordine sunt digesta? Cur huic membro & parti hic, illi ille locus assignatus est? Cur hanc formam hæc, illam alia pars induit? Quare unum membrum his, aliud aliis proprietatibus & viribus ornatum est? Quis fuit ordo, quis fuit progressus naturalis, & interni illius Architecti, quem in omnibus ejusmodi partibus & membris dissimilimis, ex materia adeo uniformi, & simili figurâ in oculos cadente formandis usurpavit? Quis fuit idem Architectus artificiosissimus qui tanto artificio fabricam illam disposuit & digestit? Quare præfixum illud septem, aut novem Mensium, & non majus ac longius, aut minus & brevius tempus ad huius fabricæ efformationem destinatum est? Caput in sublime erectum, & sapientia quidem sedem atque arcem constitutum, sed pro dolor nimis frequenter eadem vacuum examina, & indica, quæ ratione ex tot dissimilariis, & diversissimam naturam habentibus partibus constans, & compactum ex tam uniformi Seminis Materia emerferit? A capite ad reliquas partes descendit, & formæ, figuræ, situs, proportionis, & cæterarum proprietatum ac virium cuique destinatarum causas, & occasiones mihi demonstra. Refera porò interna Corporis penetralia, & perquire, ob quam causam, & quâ proportionem Stomachus, epas, cor, pulmo, lien, renes, & cætera vasa interna occupaverint sedes illas, quas obtinere eadem scimus? quod cuius munus incumbat? quâ ratione impositi muneris executione defungantur? Quæ cuiusque sint sementa, digestiones, excretiones, attractiones, & reliquæ proprietates, quibus pollent, & ad conservationem totius Corporis Humani mirandum in modum conspirant? Innumera sunt ejusmodi, quæ ignotissima nobis evidentissimo indicio convincunt, Stultos nos mortales, qui terram ignoramus, cœlum perfercurari, & Coelestium Corporum ordinem, dispositionem, naturam, & proprietates explicari, cum tamen partium nostrarum internarum cognitione debita destituamur.

Nil mortalibus arduum est:
Calum ipsum petimus stultitia: neque
Per nostrum patimur scelus
Tracunda favem ponere fulmina.

Quod Horatius Ode 3. lib. 1. rectè monet, & nos miseri mortales experimur, qui ignorantiam, & cœcitatem stultitiæ & malitiæ nostræ præmia ferimus. Sed exemplum propositum Magnis illis Philosophis, & Magistris nostris,

Qui sis sapiunt, reliquis errantibus umbris,
Excuriendum, & enucleandum relinquo, atque ad Calculum Tychonicum me recipio.